

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Oboer/46/2014
Identifikačné číslo spisu:	5413204493
Dátum vydania rozhodnutia:	31.03.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Anna Marková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:5413204493.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného PRO CIVITAS, s. r. o., Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 45 869 464, zastúpenej advokátskou kanceláriou verita, s. r. o., Karpatská 18, 811 05 Bratislava, IČO: 35 940 875, proti povinnej F. E., nar. XX. Z. XXXX, bytom Q., o vymożenie 736,03 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp. zn. 7Er 292/2013, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 26. novembra 2013 č. k. 1CoE 117/2013-29, takto

rozhodol:

Dovolanie sa o d m i e t a .
P povinnej sa nepriznáva náhrada trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Dolný Kubín uznesením z 3. septembra 2013, č. k. 7Er 292/2013-14 rozhodol tak, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol.

Súd prvého stupňa posúdil zmluvný vzťah medzi právnym predchodcom oprávneného - Poštovou bankou, a. s., Bratislava a povinnou, založený zmluvou o úvere, ako spotrebiteľský úver a aplikoval naň ust. § 52 ods. 1-3, § 53 ods. 1, 4, 5 a § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ako i Smernicu Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Dospel k záveru, že v danom prípade rozhodcovská določka, ktorá je obsiahnutá v bode 10.2.2 všeobecných obchodných podmienok pre úver, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, pretože nebola spotrebiteľom osobitne vyjednaná a núti spotrebiteľa podrobiť sa výlučne rozhodcovskému konaniu. Spôsobuje tak značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa tým, že znemožňuje spotrebiteľovi zvoliť si spôsob riešenia prípadného sporu a ponecháva ho výlučne na vôli dodávateľa. Rozhodcovskú določku si spotrebiteľ osobitne nevyjednal a nemal na výber vzhľadom na jej splnutie s ostatnými štandardnými podmienkami, mohol len zmluvu ako celok odmietnuť alebo sa podrobiť všetkým obchodným podmienkam, a teda aj rozhodcovskému konaniu.

Na odvolanie oprávneného vec prejednal Krajský súd v Žiline ako súd odvolací. Po preskúmaní

napadnutého uznesenia rozhodol uznesením z 26. novembra 2013, č. k. 1CoE/117/2013-29 tak, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil.

Odvolačí súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi prvostupňového súdu. Súd prvého stupňa v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci a vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 O. s. p.

Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvého stupňa odvolací súd dodal, že písomná forma rozhodcovskej doložky v zmluve o úvere uzatvorenej medzi právnym predchodcom oprávneného a povinnou nie je splnená. Rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Podľa názoru odvolacieho súdu úprava obsiahnutá v zákone č. 244/2002 Z. z. o úprave formy rozhodcovskej zmluvy v § 4 je striktná bez možnosti extenzívneho výkladu a formálna podmienka písomnej formy v danom prípade dodržaná nebola. Navyše predmetná rozhodcovská doložka spĺňa charakteristiku neprijateľnej zmluvnej podmienky podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Primárnym základom záveru súdu prvého stupňa je neplatnosť samotnej rozhodcovskej doložky, s ktorým konštatovaním sa stotožnil i odvolací súd, pričom táto neplatnosť rozhodcovskej doložky vyplýva nielen z posudzovania predmetnej rozhodcovskej doložky podľa spotrebiteľských právnych noriem, ale i z posúdenia rozhodcovskej doložky podľa zákona č. 244/2002 Z. z. Aj podľa názoru odvolacieho súdu rozhodcovská doložka zakomponovaná len všeobecných obchodných podmienok je neplatná, a to pre nezachovanie písomnej formy v zmysle § 4 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. Vzhľadom na uvedené odvolací súd nepovažoval odvolanie oprávneného za dôvodné, a preto rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadol oprávnený dovolaním, v ktorom žiadal napadnuté uznesenie buď zmeniť tak, že dovolací súd poverí súdneho exekútora vykonaním exekúcie, alebo zrušiť rozhodnutia súdov oboch nižších stupňov a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, lebo súdy v danom prípade: a) rozhodovali vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov (§ 237 písm. a/ O. s. p.), b) rozhodovali napriek tomu, že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O. s. p.); c) rozhodovali napriek tomu, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný (§ 237 písm. e/ O. s. p.), d) odňali oprávnenému možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O. s. p.), e) konanie zaťažili tzv. inou vadou konania majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.) a f) svoje rozhodnutia založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.). Oprávnený v doplnení dovolania navyše uviedol, že podľa jeho názoru je tento jeho opravný prostriedok prípustný v zmysle § 238 ods. 3 O. s. p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie, podal včas oprávnený, zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 3 Cdo 295/2012, 3 Cdo 227/2012, 3 ECdo 9/2013, 3 Cdo 237/2012, 3 ECdo 106/2013, 3 ECdo 194/2013, 3 ECdo 225/2013, 3 ECdo 68/2014, 3 ECdo 76/2014, 3 ECdo 84/2014, 3 ECdo 96/2014, 3 ECdo 178/2014, 1 Cdo 152/2012, 2 ECdo 363/2012, 4 ECdo 54/2013, 4 ECdo 218/2013, 5 ECdo 4/2013, 5 ECdo 310/2013, 6 ECdo 218/2013, 6 Cdo 318/2012, 7 ECdo 220/2013, 8 ECdo 14/2013, 8 ECdo 117/2014, 5 Oboer 33/2013, 5 Oboer 19/2013, 5 Oboer 7/2013, 5 Oboer 72/2013, 5 Oboer 114/2013, 5 Oboer 122/2013, 5 Oboer 48/2013. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza. O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p., § 151 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.